

DIGT TIL HUSMANDSSKOLEN.

En skole er skole, men også et sted,
hvor mennesker kommer hinanden ved.
Hvor kanterne slibes, man lærer at se,
at livet nok har speciel ABC.

Et sted for de mange – et sted for de få.
Et sted for de store – et sted for de små.
Et sted med lidt modstand – det skal der jo til.
Et sted fuldt af varme – hvis blot selv man vil.

Lidt solskin imellem lidt regn og lidt blæst.
Den blanding af alting nok passer os bedst.
Og blev det for meget for tanke og sind,
det klaredes let – I dansed' det ind.

En tryghed, en vilje til lære at se,
med arbejdet omhu og flid og idé,
et hjertets og hjernens flammende bål,
den dansende alvor er ungdommens mål.

Vor Husmandsskole var temmelig stor,
dog kendte man alle og vidste, hvad bor
af evner og flid og lyst til sit fag.
At glæden bevare var skolens sag.

På land og i by er vi grene, der går
fra selv samme træ, som så rodfast står.
Når grenene svinger mod himlen hvert blad,
gør begge slags grene vel skaberen glad.

Skønt tiderne skifted' og livsformer med.
Trods krav og kampe det bliver derved:
En skole er skole, men stadig et sted,
hvor mennesker kommer hinanden ved.

For dig Tietgen Skole vi ønsker alt godt.
Med dig er jo helt nye veje betrådt.
For alle de fag – og det liv du dem lær'
er Danmark i morgen – er umagen værd.

Eva Antkowiak